

1. ΕΛΛΑΔΑ ΛΙΒΥΗ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ ΣΧΕΣΕΩΝ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 06/04/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 06/04/2021

Σελίδα: 12

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Ελλάδα - Λιβύη: επανεκκίνηση σχέσεων;

Είναι πολλαπλώς σημαντικό ότι ο πρωθυπουργός **Κ**. Μητσοτάκης επισκέπτεται τη Λιβύη ύστερα από σχετική πρόσκληση του νέου πρωθυπουργού της κυβέρνησης της χώρας Αμπντούλ Χαμίντ Νταμπέιμα. Είναι επιτακτικό να αποκατασταθούν οι σχέσεις της χώρας μας με τη Λιβύη για πολλούς και ευνότους λόγους μετά τη ρήξη που σημειώθηκε με την υπογραφή του (παράνομου) μνημονίου με την Τουρκία για την οριοθέτηση θαλασσίων ζωνών κατά παράβαση των κανόνων της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS, 1982) και την απόφαση του πρεσβευτή της Λιβύης Μοχαμέντ Μένφι από την Αθήνα, τον Νοέμβριο 2019. (Σήμερα ο Μένφι είναι ο νέος πρόεδρος της Λιβύης.) Παράλληλα η Ελλάδα (ξανα) ανοίγει την πρεσβεία της στην Τρίπολη. Η αποκατάσταση λειτουργικών σχέσεων με τη Λιβύη δεν θα είναι και τόσο εύκολη υπόθεση, όσο αναγκαία κι αν είναι. Η Τουρκία έχει εγκαθιδρύσει ισχυρή παρουσία στη Λιβύη. Βεβαίως η πολιτική κατάσταση στη Λιβύη έχει αλλάξει ριζικά τους τελευταίους μήνες με τον σχηματισμό της νέας μεταβατικής πολιτικής δομής στη χώρα (νέος πρόεδρος, νέα κυβέρνηση και πρωθυπουργός) με στόχο τη διενέργεια εκλογών τον ερχόμενο Δεκέμβριο. Και η νέα ηγεσία της Λιβύης διατηρεί στενές σχέσεις με την Τουρκία, κάτι που περιπλέκει την όλη εξίσωση. Αλλά είναι ιδιαίτερα θετικό ότι η Ελλάδα έσπευσε να παράσχει την υποστήριξή της στη νέα κυβέρνηση και στη διαδικασία για την πολιτική διευθέτηση της εσωτερικής εμφύλιας σύγκρουσης. Και έχει επίσης σημασία ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια ενιαία θέση για την κρίση στη Λιβύη, με τη Γαλλία και την Ιταλία να υποστηρίζουν από κοινού τη νέα κυβέρνηση της χώρας. (Γαλλία και Ιταλία είχαν ως γνωστόν απολίνουσες θέσεις μέχρι πρόσφατα.)

Στο πολύ καλό σενάριο, αυτό που θα ήθελε η Ελλάδα και θα επεδίωκε ο Πρωθυπουργός, πέρα από την αποκατάσταση γενικά των σχέσεων σε όλους τους τομείς (οικονομικό, ενεργειακό, κατασκευαστικό κ.ά.), θα ήταν η Λιβύη να αποχωρήσει από το παράνομο μνημόνιο οριοθέτησης με την Τουρκία και να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις για την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών με την Ελλάδα. Οι προοπτικές για κάτι τέτοιο είναι ωστόσο μάλλον μηδαμινές. Ως περισσότερο ρεαλιστικές επιλογές που θα μπορούσε να επιδιώξει η ελληνική πλευρά (στον κατάλληλο χρόνο) εμφανίζονται οι ακόλουθες δύο: πρώτον, να συμφωνήσει η κυβέρνηση της Λιβύης για την παραπομπή του θέματος του μνημονίου με την Τουρκία στη διεθνή Δικαιοσύνη (Διεθνές Δικαστήριο Χάγης, κ.λπ.). Κάτι τέτοιο θα συμπαρέσυρε αναποφεύκτως και την εμπλοκή της Τουρκίας στη διαδικασία. (Αλλά η παραπομπή αυτή είναι δύσκολο να γίνει χωρίς την προηγούμενη πολιτική συγκατάθεση της Αγκυρας.) Δεύτερον, η Ελλάδα και η Λιβύη να συμφωνήσουν στην έναρξη μιας διαδικασίας οριοθέτησης αλλά με τη συμμετοχή και της Τουρκίας (και ενδεχομένως και της Αιγύπτου) σε αυτήν. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν φωνές αντίθετες σε κάθε συμμετοχή της Τουρκίας σε μια τέτοια διαδικασία. Αλλά θα πρέπει να κατανοηθεί ότι, είτε μας αρέσει είτε όχι, δεν μπορεί να αποκλειστεί η Τουρκία από τα τεκταινόμενα της Αν. Μεσογείου (με την αυτονόητη προϋπόθεση βέβαια ότι η τελευταία σέβεται τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, και ιδιαίτερα τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας).

Ο σμ. καθηγητής **Π.Κ. Ιωακειμίδης** είναι πρώην πρεσβευτής - σύμβουλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του **ΕΛΙΑΜΕΠ**. Από τις εκδόσεις Θεμέλιο κυκλοφορεί το νέο του βιβλίο **Επιτεύγματα και στρατηγικά λάθη της εξωτερικής πολιτικής της Μεταπολίτευσης**.